

ne ljudi ne drugih reči. — Taka se je zgodila zadnji smajni dan, de jo je na večer nek divjak iz mesta pripodel po Dolenski cesti, kjer je lih pod mojo hišo dve stari ženici iz ubožne hiše, ki ste od starosti gluhe in slepe, pa vender blizo zidú šle, nanaglama poderl, potem pa zbežal, kakor v starim testamentu Kajn, ki je Abeljna ubil, brez de bi se bil le obrnil, viditi, kaj de se je zgodilo. Ljudje pridejo berž na pomoč in babici na pol mertvi v ubožno hišo prinesó. Kmaló pri-teče tudi zdravnik, ki jima je pušati mogel. Ena se nič več ganiti ne more — in nikdar več ne bo vstala! Druga je menj pobita in je spet na nogah.

Povejte mi: ali ne zasluži tak človek velike kazni? Kér je pa zginil kot kafra, de ga gosposki izročiti ne moremo, denemo njegovo delo v černe bukve v očitno zasromovanje!

Samasa.

Slovenska igra

v Ljubljanskim gledišu 22. listopada, napravljena od slovenskiga društva.

V praznovanje velkiga zbora, in posebno svojim udam iz dežele na čast, je izvolilo slovensko društvo pretečeno sredo kot nar primerniši dan, novo slovensko igro v gledišu Ljubljanskim napraviti. Igra se imenuje „Tat v mlinu“, iz Českiga „Čeh a Nemec“ od gosp. prof. Klemana in gosp. J. Kosmača predstavljena, po tem pa od slovenskiga društva v besedi našim okoljšinam primerno prenačena in s petjem pomnožena.

Ta večer se je mende vender spet očitno pokazalo, de ni prazna beseda, ako rečemo, de se je pri nas živo vnel duh slovenski — duh národní, zakaj o poli sedmih že skorej ni bilo več moč v gledišu priti, več gospá si je v silnim drenji obleko stergalo in zlatino s sebe zgubilo, predin so mógle na svoj sedež priti. Vročina je bila taka, de ni dopovedati, kdor jo ni sam skusil. Čez 200 ljudi se je móгло verniti, kér niso bili v stanu več notri priti.

Ali se je pa tudi splačalo, de so se ljudje tako drenjali in tolikšno stisko in vročino terpeli? — De! Igra sama na sebi je tako dobro izdelana in tako smešna brez nesramnih kvant, de ni ravno veliko taci. Igrana je bila pa tudi od vsih gospodov in gospodičin brez sneme tako izverstno, de je bilo veselje! De so se nekteri memo družih bolj skazali, je lahko verjeti, kér se iz manjši in pohlevniši naloge ne da kaj veliciga in mogočniga narediti.

Grajsinski oskerbnik gosp. C. nam je prekanjeniga, boječiga, s putiko in s sivimi lasmi še nóriga starca dobro pred oči postavil. — Tomaž, mlinar, je bil gosp. M. De ni mogoče, krajnskiga kmečkiga očeta boljši igrati, kakor ga gosp. M. igra, je že davno znano; danes je to zopet očitno pokazal v serčno veselje vsih poslušavcov. — Gospodična K. je bila Katrica, njegova hči, ljubeznjiva v vsaki besedi in v celim svojim obnašanji; tudi pesmico pri kolovratu (Prediška gosp. Poženčana v 47. listu Novíc 1846) je prijetno péla. — Javornik, študent, ki je šolo na kol obesel, je bil gosp. H. Nimamo ga v Ljubljani nobeniga, ki bi nam znal, tako v serce péti, kakor gosp. H. Kdor tega ne verjame, nej sliši le pesem „stariga Krájncá“, ki jo je danes pel: „Kaj doživel sim na sveti“ i. t. d. Glediš se je tréšlo od ropota ginjenih poslušavcov, ki se je vzdignil po dokončani pesmi pevcu v slavo. Pa tudi gosp. L. Fleišman si je z napevam (vižo) k ti pesmi nov časten spominek svoje muzikalne umetnosti postavil. Le naprej takó! gosp. Fleišman — domače pesmi so nar vredniši predmêt. — Gosp. O. je bil jud Aron Mavšel, in se je tudi dobro obnesel. Težko je juda v slovenskim govorjenji posnemati; gosp. O. jo je

práv dobro zadél in bi bil še bolj dopadel, ko bi bil enmalo bolj iz brade vùn govoril in nekoliko bolj počasi. — Mihec, prvi mlinski hlapec (Nemec) je bil Ž. B. Natora je dala temu gospodu vse darove za take in enake nalóge. B. od nog do glave je kakor vstvarjen za to. Tudi je práv ljubo pél nemško pesem. — Ančika, mlinarjeva hišna (Nemka) gospodična K. je bila kakor domá na gledišu, in se je clo v jezi práv prijetno obnašala. Ravno tako tudi gospodična M., ki je Dorotejo, oskerbnikovo déklo, práv primerno igrala. O prepiru med njo in Ančiko se je od smeha gledišu treslo — tako dobro ste se mēdle. — Pravi korenjak je bil desetnik, gosp. K. ki je juda spodobno pokoril. — Kôsci so lepo Fleišmanovo pesem práv dobro péli, pa enmalo krepkejši bi bila še bolj dopadla. — Pesem na koncu igre se je zmešala; tudi bi bili imeli takrat vsi bolj veselo poskakovati in dve versti péti; med nar živejšim petjem bi bilo moglo pa že zagrinalo pasti. — Taka majhna reč se da drugič lahko popraviti.

Danes bo po mnogih željah ta igra ponovljena — nej je nihče ne zamudi, ki jo pervikrat ni vidil.

Gospodam in gospodičnam pa, ki so igrali in péli, se zahvalimo v iménu slovenskiga društva, de nam v povzdigo domorodniga duha in v prid slovenskiga društva tako prijazno na pomoč pridejo brez vsiga družiga povračila, kakor samo tistiga, ki ga v sercu občutijo, de so se za mило domovíno trudili!

Novičar.

22. dan tega mesca se je v Kromerizu po dokončani velki maši, pri kateri so poslanci, ministri i. t. d. pričijoči bili, pervikrat snidel državni zbor. Pervi dan je bilo 255 poslancov skupej, ki so gosp. Smolka za predsednika, gosp. Kaj. Majerja za njegoviga perviga namestnika, gosp. Laserja pa za družiga izvolili. Po ti volitvi so šli saksebi, in 25. dan t. m. se je prvi zbor začel. Bog daj! de bi bil sveti duh poslance razsvetlil, de bi, vse nepotrebno besedovanje opustivši, se krepko ustave poprijeli. Bog daj, de bi zmotljeni in zapeljani se spet na pravo pot vernili in popravili, kar so pregrešili! Bog daj, de bi v bratovski ljubezni dela se lotili, in ga v prid vsaciga naroda dognali! — Tudi novi ministri so izvoljeni, tedej je zdej spet vse v lepim redu. — Naša armada še ni vojske začela zoper Madžarone. Mesto Šoprun (Oedenburg) se je dobrovoljno naši armadi vdalo. Na Košuta zdej samí Madžaroni pazijo, de jim ne uide in jih v mlaki ne popustí. — Na Dunaji so pretečeni teden spet nekaj puntarjev vstrelili, nekterim že k smerti obsojenim je pa Vindišgréc prizanesel. — Jelačić in Vindišgréc sta s pohvalnima dopisama dobila od Rusovskiga Cesarja tudi imenitna reda velike vrednosti; Jelačić pa še iz Berolina in Saksonskiga pohvalne pisma za svoje junaško obnašanje, s katerim je Evropo brezpostavnosti otel. Tudi od našiga Cesarja je te dni Jelačić velki križ reda Leopoldoviga prejel. — Pri Dunajskim bôji je 56 oficirjev, 949 vojakov in 68 konj padlo; koliko pa Dunajčanov se še práv ne vé. — Cela škoda podertih pohištév i. t. d. je na 38 milijonov prerajtana!

Nova slovenska igra.

Prihodnjo saboto je spet nova slovenska igra v Ljubljanskim gledišu napovedana. Gosp. Kordeš, ki se je za domorodne reči lepo vnel, jo je na noge spravil; gosp. Babnik jo je svobodno iz nemškiga predstavil in našim sedanjim okoljšinam primeril. Imenuje se „zmešnjava čez zmešnjavo“. Pa bo le gledišu spet polno!

Današnjemu listu je perdjan 24. dokladni list.